

BUDAPESTA

11 Ianuarie st. v.
Joi 23 Ianuarie st. n.

Va esti joi'a si duminec'a.

Redacțiunea: *Strad'a
arbovelui verde nr. 12.*

Nr. 3.

ANULU XV.

1879.

Prețulu pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Parol'a lui Ali Muzdi pasia.

— *Novela originala.* —

(Urmare.)

Ali zimbiá cu placere, ier junele sculptoru statea inlemnitu cu ochii fipsati la statua.

— Ea e bucuri'a sufletului meu, — duse Ali aretându cátra statua. Cu ea, cu icon'a ei e plinu sufletul meu. Acésta icona voiu sè o redicu de idolu la tóte în giuru de mine. Pe ea sè o cante cantecele ce me veselesce, vèntul ce me adia si frundi'a ce-mi sioptesce. Voiu sè-i redicu o statua în parcul meu, sè-o vedu în totu locul, în totu minutul, si sè nu o perdu din vedere în veci.

Ali vorbiá esaltatu; apoi tacu, cá si când ar vrè sè lase timpu junelui maestru a se aprofundá în frumseti'a ce o vedea.

— Privesce bine, signor; ea e modelul; si cine va imita acestu modelu, are sè faca unu capu-de-opera.

Junele sculptoru nici nu resufflá; dar faci'a lui era o oglinda ce-l tradá.

Si cine ar fi pututu ceti în acésta oglinda, ar fi vediutu sufletul junelui bétu si perduto.

— Acca frunte maestósa, acele bucle undulante, acele sprincene arcuite, si acei ochi . . . privesce bine, signor, si le vedi tóte!

Pasi'a statú pe unu momentu, apoi continuá:

— Vediutu-ai flacar'a peririi în ochi de femeia?

Atunci figur'a radica pleópele sale cu dóue gene umbróse, si ea deveni víua.

Ce íntalni cu ochii ántáiu, fu junele maestru. Ochi lor se íntalnira, si în ochii lor se íntalni ceva ce nu vediu Ali.

Figur'a era alba cá marmorele; dar când deschise ochii, faci'a ei deveni rumena.

Ali priviá la maestru si nu vediu faci'a ei ruminindu.

Ali privi la o parte.

Grup'a de verdéti'a în giurul figurei se împreună, perdéu'a cadíu; si ómenii nostri se tredíra din raiu în lume.

Ali pasia prinse pe tinerulu maestru de bratiu si-l conduse în parcu.

Pe malul Bosforului, la o dálma verde, statura pe locu.

— Signor, — duse Ali; — sè-mi faci o statua de marmore de pe acelu modelu, unu capu-de-opera, sè-l admire orientul. Maestre, comorile lui Ali n'au aseme-

nea, si aceste comori stau la dispozițiunea ta. Cere, si eu íti voiu dá; cere, cáci nu poti cere ce sè nu-ti deie Ali Muzdi; si Ali nu-si schimba cuvèntul, — dísc apestându cuvintele din urma.

* * *

Ínr'alta dí s'a pusu tinerul sculptoru la lucru.

Lucrá de diminéti'a pâna 'n séra, lucrá cu dili-gintia si fara repausu; dar faci'a lui deveni din dí în dí mai palida.

Maestrulu celu mai mare i conducea mân'a în oper'a sa; dar totu elu i culegea si flórea de pe faci'a.

Acestu maestru era amorul.

Elu i ținea ogli'nd'a în care totu mai vedea figu-r'a acea maestósa, o perfectiune ideala, de care i era bétu sufletul. Elu i ținea cristalul prin care priviá si-i rotundiá formele ei, si grațiile pe cari nu le pu-tea uita.

Oh! câtu vede sufletul omului prin acestu cris-talu magicu! Ce lumina se deschide sufletului dupa ce amu privitu prin acestu cristalu! Cum se lamurescu cugetele, ideile si simtiemintele! Cum ísi ieu directiune si tînta dorintiele si aspirațiunile nóstre; cum ísi cás-tiga tóte form'a sa adeverata, liniamintele si rotundi-mea lor naturala; si peste ceea ce alege si iubesc su-fletul, cáta radia, cáta gloria ásterne!

Maestrul lucrá cu ajutoriul amorului si formele si rotundiimea figurei din dí în dí se chiarificau mai multu.

Maestrul se ínamorase de oper'a sa. Lucrá tóta díu'a la ea; deminéti'a, la amédi si sér'a, în órele de repausu priviá si se delectá în ea cu o patima visa-tóre; se culcá nóptea cu capul radiematu de ea, si nu o parasiá în veci.

Dar dupa ce se culcá, si dupa ce se liniscea totu parcul, tárdíu în tóta nóptea l'ai fi pututu vedé sie-díendu pe unu stanu si privindu cu patim'a unui mor-bosu la una din ferestile pavilonului.

Si în acele óre se vedea la ferésta ivindu-se câte pe unu momentu o figura de femeia deschidiendu bratiul seu în aeru, apoi stringèndu la peptu unu cugetu se-cretu si iera disparèndu.

Amorul nu dórme.

Si díorile dílei aflau pe junele maestru lucrându.

Si Ali pasia în tóta deminéti'a se iviá pe o terasa cu favoriti'a lui hadina, si priviá colo departe la tier-mul mării unu june însufletitu la lucru, ce priviá cu o faci'a inspirata oper'a sa.

Si pasi'a îl priviá cu bucuri'a superba si cu mul-

tămire; ier jun'a hadina îl priviá cu o fația visatóre si cu unu sufletu stramutatu într'alte lumi.

Si de zimbiá pasi'a, zimbiá si ea; dar cine scie ce este în sufletul omului!

— Oper'a mea va fi scumpa, pasi'a puternicu, — díse odata junele maestru cu fația seriósa. Ai dísu sè ceru si-mi vei dá; ah! pasi'a, oper'a va fi scumpa, eu voiu cere si nu-mi vei dá.

Pasi'a se întórse repede cá vulneratu si privi maestosu, dar cu indignațiune profunda, în ochii junelui.

— Signor! Ali Muzdi a pradatu comori pentru parol'a sa, a purtatu batái si a statu fația cu iataganul, cu mórtea de o suta de ori pentru parol'a data; dar nu a mintítu nici odata. Am dísu, maestre, cere, cá-ti voiu dá; nu poti cere ce sè nu-ti potu dá eu. Si Allah aude, maestre, Ali Muzdi pasi'a nu-si schimba cuvântul.

Astfel vorbi Ali indignatu, apoi se departà; ier maestrul luá daldutí'a de nou si continuá lucrul.

Au trecutú díle, au trecutú septemâni, si maréti'a opera se fini. Erá unu capu-de-opera cum nu au mai vedíutu orientul. Erá ceea ce a doritu Ali pasi'a . . . o perfectiune ideala, o minune.

* * *

Ali Muzdi pasi'a siedeá multíamitu pe o sofa, si vis-à-vis cu elu junele maestru.

— Cere maestre, si-ti voiu dá, — díse pasi'a lasându unu fumú cá o negura din ciubucul seu.

Junele maestru statea seriosu cu fruntea radímata pe mâna si priviá naintea lui cugetatoru.

— Nu poti cere ce sè nu-ti potu dá, — continuá pasi'a încrediutu.

Junele grai :

— Am sevêrsítu oper'a, eu ceru modelul.

(Finea va urmá)

V. R. BUTICESCU.

Ochii tei.

rivescu cerul în uimire,
Apoi, me 'ntorcu si privescu,
Cu totu sufletu-'n privire,
Ochii-ti d'unu azuru cerescu.

Si nu potú de a nu-ti díce:
Ochii tei, scumpu ângerelu,
Sânt . . . Ah, crede p'unu ferice,
Dóue picaturi din ceru!

Picaturi! . . . dar fia-care
Este unu adâncu misteru,
Fia-care e unu sóre,
Fia-care e unu ceru!

Picaturi în suprafácia,
Dar ca spațiu fára fundu,
Câte lumi în a lor cetía
Si-adâncime nu s'ascundu

Fericirea mea e mare,
Ah! mesór'o 'n ochii mei;
Universul unu ceru are,
Eu am dóue 'n ochii tei!

T. SIERBANESCU.

Maritata si totusi fara barbatu.

— Romanu americanu, de Mrs. May Agnes Fleming. —
(Urmare.)

Capítulul V.

In Brighton.

În díu'a dupa memorabil'a dí de 2 noemvre Sir Hugo Charteris își aduse famili'a la Brighton, sè pe-tréca acolo finea tómneci.

Elu a închiriatu o casa mare la locul celu mai placutu; înaintea aceleia se estindea oceanul si în díle senine se putea vedé din feresti litoratul dela Dieppe.

Paulina Lisle se bucurá de acelu tînutu, se bucurá de mare si se bucurá de calaririle lungi prin câmpiele dela Sussex.

În díle senine dupa amédiadi ea facea promenade, ascultá music'a si erá încungîurata de ofícieri curtenitori, cercetá în tóta sér'a teatrul, suprindiéndu tocmai pe atunci lumea eleganta renumit'a Patti.

În decursu de optu díle Paulina erá deja recunoscut'a regine a festivitatilor, si ea undulá în placere pe oceanul seninu al societáti, în elementul propriu.

Numai o umbra i întunecá bucurí'a; Lordulu Montalien o persecutá formalu cu atenziunea sa.

Ea în curéndu se revoltá pe fația contra aceluia, si nu reusí sè arunce acelu jugu. În fintí'a Mylordului zacea o resoluțiune liniscita, care pe multi i plecá vóintiei lui; acést'a fetitía înse posiedeá energiá, si déca pâna acuma nu l'a pututu urí, acum îl ureá.

Surisul lui o ofensá, atingerea mânei lui o îngroziá, privirea lui i erá nesuferibila si înfestátore. Ea nu-si putea espropriá acea convicțiune, cá el a fost acela, carele pe Alice sub promissiunea cá o va luá de soția a amagit'o sè-si parasésca patri'a si sè o arunce în miseria, si pentru acea îl si ureá.

— El e cá selafi'a de omu mortu la banchetele egiptene, — díse ea amarita cátra Mr. Galbraith, — totu-de-una presentu si necontentitu amaríndu-mi bucurí'a. Elu e cá o umbra séu cá unu capau ce te urmaresce, ori unde mergi. Nu vede elu, cá e nesuferibilu?

— Ce spresiuni, copila draga! — díse Mrs Galbraith; — atenziunile Mylordului sânt pentru tine fórté magulítóre. Tu l'ai farmecatu, si elu în adeveru e o brilanta cucerire; venitele lui se urca la cinci mii pundi renta si famili'a lui se numera între cele mai vechi din tíera.

— Contra titlului si averei nu am nimicu de a obiectá, eu urescu numai persón'a.

— A-lu urí, Paulina! astfel de espressiuni aspre!
— Scíu cá nu sânt fine; simtíemintele mele înse sânt putinte, si prin urmare mi-alegu spresiuni acomodate. El îl ignorezu, îl urescu si-l despretíuiescu.

Paulina nu erá nici odata mai frumósa, decátu când erá mâniósa. În ochii acelu barbatu, carele în-trase neobservatu si statuse în umbr'a usiei ea apareá cá o Cleopatra blondina.

Lordul Montalien nu-si audí nici unu bine, cá toti aceia, ce asculta pe la usie.

— Tu me suprindi, Paulino; te rogu nu mai vorbí asiá ceva, sè te auda si altii. Antipati'a ta cátra Lordul Montalien e nefundata, elu e unu tineru de modelu.

— Tocmai pentru acea îl si urescu. Toti tinerii de modelu sânt de comunu níste flacái nebuni.

— Asiá ceva nu voiescu sè mai audu, Paulino; eu íti spunu, cá elu e unu barbatu escelentu, acáru nu-me decoréza ori ce colectiune.

— Firesce, ori ce colectiune, ce se publica, si to-

tusi îl vedîui cum redică bastonul cătra unu cerșitoru. Lordul Montalien are renta de cinci-spre-diece mîi pundi si totusi e avaru. Déca voiesce sè me ieie de socia, atunci elu vênéza numai dupa averea mea. Spune-i te rogu, Mrs Galbraith, sè nu me înfesteze mai multu cu presintî'a lui; cu câtu îl vedu mai desu, cu atâta îl urescu mai multu.

— Esti mai multu decâtu nedrèpta, Paulino, si eu nu asiu fi cugetatu, cà vei vorbi astfel despre unul ce nu este de faciã.

— Oh, eu i voiu spune si în faciã, déca nu va încetã cu persecuțiunile lui. Ômenii începu a ne coniectã numele, si eu mai bine moru, decâtu sè me maritu dupa elu. Dta me numesci nedrèpta; nu sîm, eu am cauza sè-l urescu, elu a amagitu pe Alice Warren si a aruncat'o în miseria.

— Iérasî acelu nume! Nu ti-am spus, cà nu este cuviintîosu a-lu si numî?

— Da, mi-ai spus, Mrs Galbraith; Alice înse devenî în miseria fãra vin'a ei; ea pòte cà suferè lipsa, e nefericita si neconsolavera, si pentru mine, cà amic'ã ei, e necuviintîosu a-i rostî numele. „Sermana Alice!“

— Fãra vin'a ei? Nu te pricepu, Paulino. E vin'a ei, si trebuie sè supòrte urmarile. Tu ai anuciãtu în jurnalul, fii îndestulita cu atãta. Ea e o depravata, la al carei nume ar trebui sè rosiesci. Apoi nimenea nu crede, cà Mylord se fie complice, nefericit'a de ea a fugitu cu fratele seu celu usîoru de minte.

— Ba nu! — exclamã Paulina cu ochi înflacãrati; — ei caletorira la olalta pâna la Londra, înse aceea a fost numai o întèmplare, nimicu mai multu. Guido Carls court a declaratã tatalui ei, cà elu nu a fost caus'a fugirii ei, si betrãnul Warren i crede. Si si eu i credu, si capitanul Villiers.

— Capitanul Villiers!

— Da; elu a fost pe timpul acela în Priory, si eu l'am întrebatu eri —

— Tu l'ai întrebatu!

— Da, Mrs Galbraith, eu am avutu acea obrãnciã a-lu întrebã, ôre nu scie elu ceva despre acelu lucru, si ôre crede elu cà locotenentele Carls court va fi comisul acea fapta, — si elu a negatu cu emfasa.

— Pòte cà ti-a spus si aceea, cè pe cine suspiciónedîa dènsul?

— Barbatii nu se tradédîa asiã usîoru. Înse pâna când Alice nu va veni si îmi va spune, cà Lordul Montalien e nevinovatu, nu voi crede ast'a. Acum vei sci, pentru ce-lu urescu. Pe lãnga acést'a purtarea lui faciã de fratele seu e neonesta; pentru ce nu platesce datoriile aceluia?

— Vorbesci cà unu pruncu, Paulino. Guido Carls court nu merita nici compatimirea ta, nici spriginul fratelui seu. Elu e unul dintre tinerii cei mai usîori de minte si stricati; eu credu, cà nu este pecatu, sè nu —

— Cine vorbesce dara acum reu despre cei absenti? Cu tôte slabiciunile lui înse, elu e unu omu mai bunu decâtu fratele seu. Dar fia cum va fi, sè-i dãm pace, si sè nu ne certãm mai multu!

Astfel de conflicte nu erau rare între aceste dõue dame. Mrs Galbraith avea parerea ei stereotipa, „cum trebuie sè fia o dama tinera“, — o fiintîa tacuta cu voce lina, care sè faca ce i se demãnda, si sè primésca tôte parerile necondiționatu.

Acestui idealu nu corespundea Paulina de fel; idealul ei erã straordinaru, cu cugetãri eterogene, cari le esprimã fãra nici o reserva.

— De asiu putè sè convinu cu Guido, — cugetã

ea, rađimãndu-se înderetu în trasura; — eu l'asiu întrebã în privintî'a Alicei.

Dorintî'a ei se implinî înca în acea sèra.

Când ea întrã, condusa de curatorul ei, în sal'a de balu, îl vedîu discursãndu cu capitanul Villiers.

Bucuriã ce se stèrnî în ea, i rosî faciã. Guido erã unu risipitoru, unu cartiasiu, erã plinu de datorii, despre elu se vorbiã reu, si voieau sè-lu eschida din societate, fratele seu îl uria, si totusi ànim'a acestei fetitîe pledã pentru elu. Înse si faptele lui cele rele îl împresurau cu o gloria romantica. Elu erã Monte Christo, Mephistopheles, Don Juan, elu erã asiã de frumosu, încãtu nici unulu din sala nu se putea asemená lui.

Ea cugetã la timpul, când l'a vediu ultim'a ôra. Acum faciã lui bruneta erã ceva mai slabita, si ochii lui cei mari priviau obositi. Si totusi elu erã eroul ðilei, pe elu îl priviau mai multe dame admirãndu-lu.

— Vedi tu, Guido, acolo e ea, si fratele teu o urmaresce formalu cà totu-de-una. Nu este ea o fiintîa amabila?

— E fòrte frumõsa, si a fost totu-de-una aceea. Cauta cum ignorèza ea pe Emil. Me bucuru din ànima, Ddieu sè o si ferésca, nu cumva sè cada prada acelu lupu fãra ànima!

— Petiesce-o, Guido, tu o dobãndesci. Ea se interesèza de tine, vorbesce despre tine si-ti compatimesce „sortea trista“, cum o numesce ea. Optu-dieci mii pundi zestre te-aru mântui, si ar fi o bucuriã mare sè învingi pe fratele teu.

— Da, Villiers, eu asiu simtî bucuriã în mine; înse nu sîm plecatu a-mi mai adauge la patimele séu pecatele mele si aceea, de a stricã norocul cuiva. Miss Lisle merita în adeveru o sorte mai buna.

— Sè mergemu sè o luãm la jocu!

— Si tu, fiul meu Brute! Eu nu jocu. Dara nici voi sè o înfestezu, mãne me reîntorna la Londra.

Capitanul Villiers merse la ea si se angagiã la jocu. Déca Paulina se simtîea ôre cum ofensata pentru negligintî'a lui Guido, acést'a totusi nu se vedea pe faciã ei. Ea jocã cu Villiers, jocã cu toti, cari o rugara, numai cu Lordul Montalien nu; ochii ei înse totu urmariãu fiintî'a cea înalta alui Guido Carls court.

— Ôre pentru ce nu voiesce elu sè vorbésca cu mine? — se întrebã ea; — eu trebuie sè vorbescu cu elu, cà sè audu ceva despre Alice.

Ea întrã în conservatoriu. Scirea, cà Miss Lisle va cântã, adunã iute o mulțime de ôspeti. Ea se uitã fugitivu peste ei, vedîu pe Guido rađimatu de o colona, urmã îndata unei inspirațiuni momentane, si cântã ariã ce a cântat'o nainte cu doi ani în Montalien Priory.

Sus, conte Guido, ôr'a a sositu.
Cãci sòrele-a apusu în mare,
Mirosu d'orange umple aerul,
Si vèntul mării bate tare.
etc. etc.

Elu se simtî atrasu si se apropiã, si sculãndu-se ea din locu, îl vedîu stãndu lãnga dèns'a; ea i întinse mãn'a cu unu surisu dulce.

— „Dar Guido n'a venitu aici!“ — eu cugetam cà-ti vei aduce aminte de ariã de demultu de si m'ai uitatu. Nu voiesce Mr. Carls court sè salute acum pe Polly Mason?

— O astfel de onóre nu am așteptatu, — respunse Guido complimentãndu-i, — si numai modestiã mea m'a retînutu sè nu me apropiu de celebr'a frumsetiã a Brightonului împresurata de atãtea grãcii.

(Va urmã.)

Nevést'a mea se gata la balu.

— Schiția de Gustav Droz. —

Nevést'a : Ah! ce frumosu e dela dta, cà ai vinitu acasa asiá de timpuriu! (Privindu la orologiũ.) Cinci ore si trei patrare! Dar grozav ti-i frigu, sermanul meu amicu; mân'a ti-i rece cá sloiul de ghiatia! Siedi la caminu! (Ea arunca o bucata de lemnu în focu.) Tóta diu'a la tine am cugetatu. Grozav, cà în asiá timpu trebue sè umbli p'afara! Terminatu-ti-ai bine trebile? Esti multiumitu?

Barbatul : Da, sãm îndestulitu, scump'a mea mitutica. (La o parte.) Nici odata nu mi-a parutu asiá dragalasia nevést'a mea. (Cu voce nalta, luându în mâna foile.) Sãm fôrte multiamitu, si fôrte flamêndu! Fostu-a dragalasiu micutiul?

Nevést'a : Esti flamêndu! Adi sãm totu cu nocu. Bravo! (Tragêndu clopotielul.) Maria, spune în cuina, cà domnul doresce sè prândiesca adi de timpuriu. Sè se bage bine sèma de *aceca* si sè nu se uite lamâi'a.

Barbatul : Secrete?

Nevést'a : Da, domnul meu; am pregatitu dtale nișica suprindere, si speru cà vei fi entusiasmatu.

Barbatul : Sè vedemu suprinderea!

Nevést'a : Ah! acèsta este o adeverata surprindere . . . Cātu de curiosu esti! Iéta, ochitii-ti deja sclipescu! Dar déca totusi nu ti-asiu spune-o?

Barbatul : Ah! mi s'ar frânge ânim'a.

Nevést'a : E bine, nu voiescu sè te facu impacientu. Adi vei capetá de prândiu stride prospete . . . si poturnica. Asiá dara cà sãm dragalasia?

Barbatul : Stride si poturnica! Tu esti unu adeveratu ângeru! (O saruta.) Ângeru! (La o parte.) La draci, ce i s'a întemplatu adi nevestei mele? (Cu voce nalta.) N'a fost nime aice?

Nevést'a : Adi deminétia a fost la mine Ernestina, care înse s'a si dusu îndata-ce a venitu. Tocmai si-a dimisu camerier'a. Închipse-ti numai! Alalta sèra fét'a a fost surprinsa, cà s'a îmbracatu în haine barbatesci, si înca chiar în hainele stapânului seu!! Acèsta fapta dóra totusi e destulu de îndresnétia!

Barbatul : Iéta, asiá-su servitórele! Si-apoi sè te mai încredi în ele?! . . . Si afara de Ernestina, nu ai vediutu pe nime?

Nevést'a : În adeveru acèsta e destulu de . . . (Esclamându.) Cātu de uituca mai sãm! Uitasem cu totul visit'a dómnei Lyr.

Barbatul : Bunul Ddieu sè o binecuvinteze! Si acuma totu asiá strimbu ride, cà sè-si astupe dintii vênети?

Nevést'a : Tu, satiricu ce esti! Si totusi dóm'n'a Lyr te iubescu fôrte. Serman'a femeia! Visit'a ei în adeveru m'a emoționatu. Ea a venitu sè me faca atenta la . . . Dar tu te vei mâniá. (Îsi saruta barbatul, si se asiéza cu totul aprópe de elu.)

Barbatul : Me voiu mâniá, me voiu mâniá . . . Nu sãm turcu. Sè vedemu despre ce e vorb'a?

Nevést'a : Scíi, cà adi avemu stride, si poturnice. Vina, sè mergemu la prândiu! Nu voiescu sè-ti spunu, si asiá esti indispu. Apoi i-am si dísu asiá cam de jumetate, cà nu ne vom duce.

Barbatul : (Radicându-si bratierele càtra ceriu.) La draci! Am cam presupusu! Dracul s'o duca, dim-

preuna cu serate-i de thea! Dar ce am pecatuitu eu acestei femei?

Nevést'a : Ea a voitu sè-ti faca bucuria. Dn'a Lyr este o amica fôrte amabila. Eu o iubescu si de aceea, cà totu bine vorbesce de tine. De erai ascunsu în odaia laterala, pâna când ea petrecu aice, de siguru roșiai. (Barbatul face din umere.) — „Barbatul dtale e atâtu de placutu, îmi díse ea, atâtu de bine dispusu, si cu spiritu! Te rogu, staruiesce sè-lu aduci cu dta; presentia dënsului e mare avantaju pentru ori ce societate.“ Iér eu i-am respunsu „Firesce“; — dar numai iéc' asiá în vèntu . . . Întielegi? Oh! Dómne! Eu nu me caprițiezu sè mergemu la acea serata. Nici nu-mi petrecu ceva-si estra-ordinaru la dn'a Lyr. În totu coltiul vedi o gramada de barbati seriosi . . . Sciu, ce-i dreptu, cà acele persóne au înriurire, si cà potu sè ne fia spre folosu; dar în sfêrșitu, ce me privesce ast'a pe mine? Haidamu la mésa! Scíi, cà a mai remasu o butelia din acelu minutatu vinu rosu; am dispusu sè ti-se aduca sus, sè-ti potu uclá cu elu poturnic'a. Nici nu-ti închipesci, ce bucuria am, când te vedu mâncându poturnica . . . Tu o mânçi cu atâta pietate . . . Esti gurmand, barbatielul meu. (Apucându mân'a barbatului.) Vina, scumpul meu amicu; audu, cà baiatielul teu celu reu e impacientu în prânditoru.

Barbatul : (Cu fația înorata de cugete.) Hm! . . . Si pe când?

Nevést'a : Pe când . . . ce?

Barbatul : Serat'a aceea . . .

Nevést'a : Ah! Balul? . . . voiesci sè díci . . .

Nici nu me mai gândiam la elu. Balul dómnei Lyr. Pentru ce întrebi, déca nu vom merge? Sè grabimu, sup'a ce va reci . . . De sèra.

Barbatul : (Se opresce si apoi continua.) Ce felu! serat'a aceea de thea va fi balu, si balul acelu va fi adi! La draci! La balu nu se invita în momintele din urma. Invitațiunile se îndatinéza a sosi cu multu mai nainte.

Nevést'a : Dar dn'a Lyr ni-a tramisu invitațiunea cu 8 díle nainte. Înse nu sciu unde a peritu biletul. Uitasem cu totul sè ti-l aretu, acèsta gresiéla e a mea.

Barbatul : Ai uitatu, uitatu . . .

Nevést'a : În sfêrșitu, asiá e mai bine; tóta septemân'a ai fi fost totu indispu. La mésa!

Ei ocupa locu la mésa. Mesaiul e albu cá néu'a, cutítele sclipescu, stridele sânt prospete, poturnic'a fripta pe frigare respândesce în giurul seu unu mirosu escelentu. Nevést'a e încântatoru-placuta, ride la ori ce nimicuri. Fruntea barbatului din ce în ce se descrețiesce, si elu ênsusi se lungesce pe scaunu.

Barbatul : Vinul acest'a e fôrte bunu. Nu poftesci din elu pușintelu, mitutic'a mea nevèsta?

Nevést'a : Cum sè nu, cum sè nu?! Mitutic'a ta nevèsta poftesce din elu. (Ea își redica pocalul spre cîocnire cu o mișcare cocheta.)

Barbatul : Ce fel! astadi ti-ai trasu pe degetu acestu ânelu din timpul lui Ludovicu alu XVI. Ânelul acest'a e fôrte frumosu!

Nevést'a : (Tinêndu-si mân'a naintea ochilor barbatului.) Da. Înse privesce, acestu punctu micu voiesce sè cada afara.

Barbatul : (Saruta mân'a nevestei sale.) Unde e acelu punctu micu?

Nevést'a : (Suridiêndu.) Tu faci totu glume; de si eu vorbescu seriosu. Privesce aici, càci se póte vedé fôrte bine! (Ambii se apropia unul de altul, își înclina capetele, cà sè póta vedé ânelul mai de aprópe.) Nu-l

vedi? (Aréta cu degetu-î finu de rose spre unu punctu al ânclului.) Aice . . . iéta . . . aice.

Barbatul : Acésta margelutiá mitutea, care . . . Ah! ce ai în peru, iubít'a mea? Are unu mirosu escelentu. — Trebuie sè-l tramiti la juvalierul. — Mirosul acest'a e atátu de finu . . . Buclele aceste nu-ti síedu reu.

Nevést'a : Asiá affi? (Îsi arangéza perul cu mâ-n'a-i alba.) . . . Am cugetatu, cà mirosul acesta îti va placé; déca asiu fi în locul teu, eu . . .

Barbatul : Ce ai face, scump'a mea, în locul meu?

Nevést'a : Mi-asíu îmbracísíá nevestutiá.

Barbatul : (Îmbracísíându-si nevést'a.) Tu ai niste idei escelente, mitutiá mea. Te rogu, mai dà-mi o bucatíca de poturnica! (Cu gur'a plina.) Ce placute sînt aceste paserele, când alérga printre gráne. Cunosci strigatele lor, cà cari se chiama un'a pe alt'a, când só-rele apune? . . . Dà-mi si puçintelu sauce. — Si déca mi-aducu aminte, cà se afla si níste ómeni atátu de selbatici, încátu mânca acést'a cu curechiu! — Dar à propos, én spune-mi draga (umpléndu-si pocalul,) ai gata vr'o toaleta?

Nevést'a : (Cu suprindere copilarésca.) Ce toaleta iubitul meu amicu?

Barbatul : E bine, pentru balul dnei Lyr . . .

Nevést'a : Pentru balu! Ce buna memoria ai tu! — Totu mai cugeti la elu? — Dómne, firesce cà n'am. . . Ah! ba da, am hain'a de tarlatan, o scii? Si-apoi femeii i trebuie asiá de puçinu pentru compunerea toaletei de balu!

Barbatul : Si nici frisorul nu e comandatu?

Nevést'a : Ce-i dreptu, nu-î însciintiátu; dar nici nu me pré dorescu la acestu balu. Acusi ne vom asiédiá la caminu, vom ceti puçintel si de timpuriu ne vom culcá . . . Acuma mi-aducu aminte, cà la despartíre dn'a Lyr mi-a dísu aceste cuvinte: „Frisorul dtale umbla si la mine, îl voiu însciintiá!“ — Si câtu de neghióba am fost! acuma mi-aducu aminte, cà n'am respunsu nimica. Dar elu nu síede departe, voiu tramite pe Mari'a pân'acolo, sè nu se ostenésca însedaru.

Barbatul : De óra-ce nefericitul acela de perucaru e deja însciintiátu, mai bine va fi de vom merge . . . sè ne distragemu nitíelu la acea buna dna Lyr, dar cu acea condiùione, cà sè gasescu tóte gata pe més'a mea, manusile, hainbele mele etc. si déca tu îmi vei legá nefram'a alba.

Nevést'a : Têrgul e încheiatu. (Îlu suruta.) Tu esti celu mai bunu barbatu pe façí'a paméntului. — Sîm încântata, scumpul meu amicu, càci vedu cà numai pentru aceea aduci jertfa sè-mi faci bucuría . . . càci balul în sine nu me interesséza de fel! . . . Nici decátu nu-lu dorescu, crede-me cà nici decátu nu-lu dorescu.

Barbatul : Hm! E bine, eu voiu merge sè fumezu o çigareta, sè nu ve conturbu, si la díece óre me voiu rentórece. Tu vei fi deja gata, si — peste cinci minute si eu voiu fi din crescetu pâna jos în negru. Adio!

Nevést'a : La revedere!

Barbatul eșindu la strada, aprinde o çigara, si își imbumba rocul de-asupra pâna la urechi. Dóue óre trebuie sè pérda elu asiá! Nimica totu, de cumva ai de lucru; — dar de cumva n'ai nimica, e înfricosíatu! — Trotoarul e nelautu; si plóia începe sè picure de nou; spre norocire Palais-Royal nu e departe. Dupa ce încungíurá de patru-spre-díece ori esposiùionile, barbatul își privesce orologiul. — Cinci minute lipsescu din

díece óre, elu mai cà va întârçíá, pornesce si sosese acasa.

În curte trasur'a stá gata.

În odaia de dormitu dóue lampe fàra umbrela respândescu lumina stralucita. Pe mobile si pe patu o gramada de musselin si de panglici. — Rochiele, sucnele, dantelele, panglicele, florile si juvaerele zacu într'unu chaos dragalasíu. — Pe o mésa, care pare cà astépta pe cineva, stau în șiru niste cutíi de parfumaríi, unelte cosmetice, ace de peru, peptene si perie, tóte asiédiate cu grigiá mare. Dóue împletituri de pérú zacu de-alungul pe o gramada negriciósa, care grama-da négra sémena multu unui botu de cóma. Segéta de auru, pieptene de margaritare, margele de coralu, buchete de trandafiri, crengi de flori albe si vióle palide, tóte stau la dispoziùionea artistului, séu la al capriùului frumsetíei.

Si dóra sè nici nu o spunu? În mijlocul scumpe-turilor multe, nevést'a mititica e nepeptenata, impacienta, nevestutiá e furiósa.

Barbatul : (Privindu-si orologiul.) E bine draga, fost a aice frisorul?

Nevést'a : (Fàra paciintíia.) Mai întrebi, cà fost a frisorul aice? Nu vedi, cà de o óra si jumetate îl asteptu, o óra si jumetate — e unu secul! Nu vedi, cà-su furiósa, pentru cà nu va veni ticalosul de elu!

Barbatul : Monstrul de elu!

Nevést'a : Da, monstrul de elu! Bine, bate-ti jocu de mine!

Clopotielul suna. Usía se deschide, camerier'a alergându în odaia, striga : „Dómna, elu este!“

Nevést'a : Elu este?

Barbatul : Elu!

Artistul întra cu pasi repedi în odaia, si îndoindu-si degetele îndereptu, se închina în drépt'a si în stâng'a.

Nevést'a : Iubite Silvani, dta esti nesuferibilu.

Silvani : Îmi pare fórté reu, îmi pare fórté réu; dar a fost cu neputintíia sè víu mai de graba. Dela 3 óre dupa amédi totu pieptenu. Víu tocmai dela principess'a W., care de séra va merge la ministeriu. În propri'a-i trasura m'a tramisu aice. Lisette, dà-mi pieptenele dnei, si pune în focu ferele de încetítu!

Nevést'a : Dar, iubite Silvani, camerier'a mea nu se chiama Lisette.

Silvani : Dna, dta vei recunósce, cà déca ar trebui sè tínu minte numele tuturor camerierelor, cari îmi dau mâna de ajutoru, în casul acest'a nu mi-arú fi de ajunsu patru calfe, ci asiú avé trebuintíia celu puçinu de síese. Lisette este unu nume frumosíelu, si se potri-vesce la tóte dsíórele aceste. Lisette, aréta-mi îmbracaméntul dnei! — E bine. — Balu publicu va fi acest'a?

Nevést'a : Ce-ti pasa? Numai me pieptena, Silvani!

Silvani : Dna, e cu neputintíia sè te pieptenu, déca nu scíu, în ce societate ai sè mergi cu frisor'a dtale. (Întorcéndu-se càtra barbatu, care síede într'unu ânghiu.) Dnul meu, v'asiú rogá fórté, sè binevoiti a ocupá locu aiurea; eu voiu avé trebuintíia de colùul acela, cà sè potu judecá efectul din o departare anu-mita.

Barbatul : Oh! iubite dle Silvani, me simtu pré fericitu, cà în câtva potu sè-ti fíu spre serviciu! (Cu-prinde locu într'unu fotelul.)

Nevést'a : (Iute.) Nu acolo, iubite amice; dta îmi turtesci hain'a. (Barbatul se scóla, si-si cauta altu scaunu.) Pentru Ddíeu, grigesce, îmi calci pe pufu!

Roma, de unde se comunica acésta, erá tóta în doliu si ȓiarele au aparutu încadrate cu negru în ȓiu'a aceea.

✓ **Di C. A. Rosetti** va plecá din Paris la Madrid pentru a notificá regelui don Alphonso independenȓia României si a-i conferi marele cordonu alu „Steii României.“

Diarele franceze republicane sânt pline de expresiunile bucuriei pentru triumful republicei în alegerile de senatori. Ele publica o mulȓime de propuneri relative la confirmarea republicei. Partid'a clericala e în așteptare; dar episcopii totusi au adressatu preoȓimei epistole cerculare, prin cari spunu cá societatea trece prin o epoca pré tulburata.

Episcopul grecu din Adrianopole se opune cu putere ordinului datu de autoritátele ruse pentru a goli biserica greca si a o cedá Bulgarilor.

Generalul Grant, ex-presidentul Statelor-Unite se afla la Paris. La finea lunei acesteia elu se va duce la Nizza; de acolo se va pune într'unu vasu de resboiu, care va trebui sè-lu transpórté în India, unde este tramisu de cátra guvernul Statelor-Unite.

Literatura si arti

Pies'a noua a dlui Hașden, comed'ia „Trei crai dela resaritu“, a fost jucata si a dóu'a óra cu succesu în teatrul naȓionalu din Bucuresci. La acésta represintaȓiune a asistatu si Domnitorul cu Dómn'a, dându în mai multe rânduri semnalul aplauselor, si au statu pâna când autorul, rechematu de sal'a întréga, a venit pe scena.

✓ **„Femei'a Româna“**, redactata la Bucuresci cu multa insistintia, de dn'a Maria Flechtenmacher, întrá în anul al doile de labóre si de vieȓia. Acuma si-a stramutatu si formatul, acomodându-se mai multu celui usitatu de ȓiarele beletristice. Recomândamu cu tóta placerea atenȓiunii cetitórelor nóstre pe surat'a nóstra dela Bucuresci, care lupta si ea cá noi pe terenul socialu.

La Tábornsky si Parsch în Budapesta au aparutu de curéndu urmatórele piese musicale: „A sárga csikó“ csárdás, de Kisrómai M. Béla, pr. 60 cr., — „Jogász (Softa) négyes“, de Ellenbogen Adolf, pr. 60 cr., — „Studentengruss“, polca-français, de F. Fahrbach jun., pr. 50 cr.

Biserica si scóla.

Botezul Mântuitorului s'a serbatu la Bucuresci cu mare pompa. Domnitorul, încungiuuratu de cas'a sa civila si militara, fiindu de faȓia demnitaru statului, a asistatu la serviciul divin în biserica Slatari. Dupa sevêrșirea liturgiei, a urmatu processiunea pâna la pavilonul de pe malul Dembovitiei, unde s'a sevêrșitu sântirea apelor. Apoi processiunea s'a rentorsu la biserica. Dupa terminarea ceremoniei, Domnitorul încalécându pe calu, a mersu pe bulevardu, unde, încungiuuratu de statul majoru generalu, a primitu defileul trupelor garnisónei.

✓ **Memori'a Elenei Ghiba Birta.** La 13/25 jan. tóte bisericile gr. or. române din comitatele Aradu, Biharea, Bichisiu si Cjanadu, asupra cărora se estindu binefacerile fundatiunii Birta, vor serbá parastese pentru nemuritórea fundatóre. Elena Birta, care a muritu la 1864, lasá prin testamentu o fundatiune de 48,000 fl. pentru stipendii de câte 200 fl. la 12 studenti de religiunea gr. or., români si greci. Acésta fundatiune se

administréza de doi ani de o comisiune sub presiedinȓia episcopului din Arad.

Maj. Sa regele a daruitu 200 de fl. pentru zidirea bisericei si casei parochiale române din Lipou în Satmaru, cari au arsu în anul trecutu.

Societati si institute.

✓ **Asociatiunea transilvana.** În siediȓia din urma a comitetului s'a decisu, cá din sum'a de 400 fl. tramisa de societatea „Transilvani'a“ din Bucuresci pentru ajutorarea meseriesilor, sè se creeze stipendie de câte 25 fl., asiá dara fiindu cá mai remânu 200 fl. de împartitu, se va mai escrie concursu pentru alte 8 stipendie. „Analele“ Asociatiunii, cari vor esê în locul foii „Transilvani'a“, vor aparé când va fi materialu. Espositiunea de produse si manufacture ce avea sè se tina la Sighisior'a, nu se va tîne.

✓ **„Aurora“**, societatea de împrumutu si de pas-trare din Naseudu, va tîne adunarea sa generala la 2 febr. st. n.

Ce e nou ?

Dela curti. Regele Umberto si soc'ia sa au daruitu de curéndu bisericei din Neapolea o cruce în pretiu de 20,000 lire, pentru fericit'a scapare de atentatul lui Passanante. — **Dn'a princessa Waldeck-Pyrmont** si principele ereditaru din Svedia au sè sosésca în curéndu la curtea din Bucuresci.

Distincȓiune. Maj. Sa regele a conferitu Il. Sale parintelui episcopu gr. or. aradanu Ioanu Meȓianu, pentru meritele sale pe terenul bisericescu, al instructiunii poporului si al filantropiei, precum si pe al cauzelor publice, ordinul corónei de feru cl. II.

Carnevalu. La balul curti din Bucuresci au lúatu parte peste 1500 de persóne. ✗ **Dn'a Elena Mocioni** n. Somogyi, soc'ia dlui George Mocioni, a primitu si de asta-data protectoratul seratei de dantiu ce se va arangiá de tinerimea româna din Budapesta. — **La Bucuresci** se vor tîne în carnevalu acest'a siese baluri mascate în sal'a teatrului naȓionalu. ✗ **În comun'a Gerliste**, Carasiu, se tînú la 7/19 jan. un balu în favorulu fondului școlaru de acolo.

Gustavu Droz, autorul spiritualei conversatiuni din nrul presinte, a fost decoratu cu ordinul legiunii de onóre, dimpreuna cu alti trei literati francesi. Totuodata amintimu, cá „Nevést'a mea se gata la balu“, e scósa din o colecȓiune de conversatiuni ale autorului, care a aparutu la Paris sub titlul: „Monsieur, Madame et Bébé“, din care în câti-va ani a aparutu 91 de ediȓiuni. Cá sè o putemu publicá tóta într'unu numeru, amu amânatu corespundintiele sosite pentru nrul viitoru.

Dame române decorate. „Monitorul“ României ierasi publica o lista lunga de dame decorate cu crucea Elisabeta. Spaȓiul nu ne permite a reproduce si acést'a, însemnâmu dara numai pe damele de dincóce de Carpati: dnele Ana Moga din Sibiiu, Aurelia B. Giurea din Saraseu, Ioana Badila din Sibiiu, Carolina Balintu din Roșia, Maria Cosma din Sibiiu, Elena Tieranu din Lipova, Victoria C. I. Juga, Maria Hanea din Sibiiu, Sevastia Muresianu din Brasiovu, si dsior'a Elena Popu din Basesci.

Din Sibiiu ni se cere din partea corespundintelui nostru rectificarea unei greșeli de condeiu, care s'a vêritu în corespundinȓia din nr. trecutu. Iéta-o: în locul numelui dnei Hanea, sè se puna: dn'a Moga.

Anticitati romane în Buda-vechia. Comitetul Societ'atii pentru conservarea monumentelor istorice în

patria a tramisu o adresa municipalității Budapesta, făcând-o atenta, că în hotarul Budii-vechi încă mai existu 35 de pilastrii, cari apartineau apeductului de pe timpul Romanilor. Acești pilastrii se afla în pamântul unui particularu, care a și prepaditu trei. Comitetul invita magistratul să opréscă derimarea celorlalte, pâna ce ministeriul va aprobá cererea facuta d'a se espropriá acele monuminte.

O curiósá secta religiósá. În urmarea intoleranței spirituale în Rusa pe dí ce merge se totu sporescu sectele. Conform datelor statistice, în anul trecut s'au înfiintiatu 137 de secte nóue. Între aceste, cea mai curiósá este secta „sugatorilor de sânge.“ Aderinții acestei secte se recruteza mai ales din plugarii cercului Gojasovetz în guvernamentul Wologda. Doctrinile acesteia ordóna, că copiii si cei mari cari intra în ea, în locu de apa, se botéza cu sânge omenescu, care se ia dela femei. În urmarea acestei datini rituale rușinóse, s'au si prepaditu multe femei de acolo. Mai observámu, că copiii, în locu de apa, capeta de beutu sânge omenescu.

Aurul în Siberia. De câti-va ani, industri'a aurului produce în Siberia rezultate minunate. În districtul Yakutzk se stringe actualminte mai multu de 999 pânduri de aur. De curéndu, într'o mina de aur de lângá satulu Motygina, pe Tunguska superiósá, s'a gasitu o bucata de aur masivu cântarindu 147 livre. Este bucat'a cea mai grea ce s'a gasitu în bulgare pâna acum. Este evaluata la jumetate milion de ruble.

Din strainetate. Bibliotec'a institutului de Midland, care cuprindea si cea mai mare colecțiune din operile lui Shakespeare, a arsu. — **Spesele resboiului ruso-turcu** s'au urcatu, dupa calculul unui diuaru rusu, la dóue miliarde ruble. — **Sultanul** a fundatu si în aceste timpuri triste pentru esistința statului seu, o nóua decorațiune turcésca.

Din Români'a. În Dobrogea ȕilele trecute a fost unu viscolu atâtu de grozavu, încátu comunicațiunile s'au întreruptu cu deseversire. — **Fabric'a de aprindétóre,** chibrituri, a lui B. Fürth în Viena, vediéndu, că fabric'a româna din Bucuresci i face concurința, a tramisu acolo niste cutii cu inscripțiunea „Chibrituri naționale române“, cu portrete românesci.

Sciri merunte din tiéra. „Transilvania“, organul de pân'acuma al Asociațiunii transilvane, are processu de pressa. — **Di Dimitrie Selagiánu,** nou advocatu românu, si-a deschisu cancelari'a în Vinga, comitatul Timisórii. — **Omoritorii** pazitorului stației Haláp (lângá Dobritínu) au fost prinsu nu departe de acolo, în comun'a Álmoșd; améndoi sânt tineri, de câte 20 de ani.

Suvenirea mortilor.

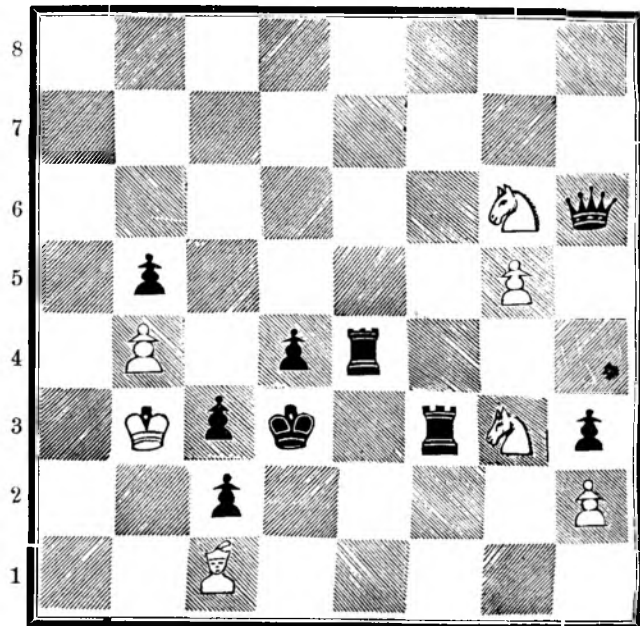
Ioanu Triffu, advocatu în Baia-mare, a repausatu la 17 jan., în etate de 31 ani, dupa ce a fost bolnavu numai 9 ȕile. Repausatul fu casatoritu numai de 4 ani. Îl gelesce: soci'a sa Blanca n. Nemesiu, fiii Blanca si Alesandru, mama sa Maria Triffu n. Popu, socrii Emericu Nemesiu advocatu cu soci'a sa nasc. Susana Kemény, fratii si surorile Gavril Triffu professoru de preparandiá în Zelau, Georgiu Triffu locot. honv. în Lipsi'a, Teresia Popu n. Triffu, Iuliana Tartia n. Triffu, Rosalia Buia n. Triffu, Aurelia Bucsia nasc. Triffu, Elena si Titu Triffu. Înnmorméntarea i s'a facutu la 19 l. c.

Mitropolitul Dionisie al Dobrogei, care a pastoritu atâta timpu acea parte a Turciei, venindu la Bucuresci se-si arete simtiemintele de iubire si devotamentu Domnitorului si mitropolitului-primatu, precum cetimu în „Resboiul“, a încetatu din viétia.

Problema de siacu.

De Nicolae Tuducanu.

Negru.

a b c d e f g h

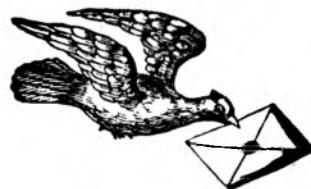
Albu.

Albul pléca si la a patr'a trasura ȕice matt.

Terminul deslegării e 14 febr. st. n. Unul din deslegatori va primí — prin sortire — o carte.

Terminul de deslegare al ghiciturei din nr. trecut e 7 febr. Asemene se va sorti o carte.

Post'a Redactiunii.

Dlui S. M. în Beiusiu. V'amu tramisu o epistola particularia.

Dnei A. M. în Botosieni. Ve multiamimu. Suprinderea fu mare, si cu atâtu mai placuta.

Dlui I. P. în Satu-mare. Ve multiamimu, de si

ni s'a tramisu si de-a dreptul. Ori ce înscieintiári vom primí totu-de-una cu bucuria.

Dlui N. B. în Bucuresci. De ce nu cu numele întregu? Ar fi bine cá si titlul se se înlocuiesca prin unu cuvântu românescu.

Si nrul acesta se mai espedéza tuturor abonantilor nostri din anul trecut. Cei ce nu mai voiescu se-si înnoieze abonamintele, sânt rugati a-l înnapoiá; iér cei ce dorescu se aiba si mai departe fói'a nóstra, binevoiesca a ni tramite pretiiul îndata, — **în casul contraru le vom tramite carta de Nachnahme,** căci nimeniua nu putem dá fói'a pe așteptare.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru : **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipariulu lui Alesandru Kocsi în Budapest'a. 1879. Boulevard-Museu nr. 10.